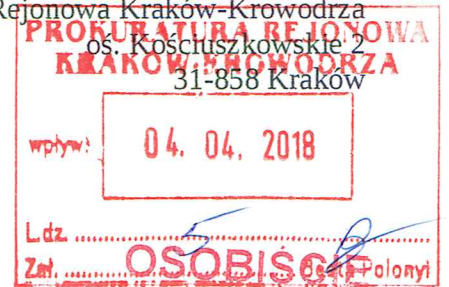

Kraków, 3 kwiecień 2018 r.

Michał Siemaszko
Maksymiliana i Aleksandra Gierymskich 4/9,
30-824 Kraków

Prokuratura Rejonowa Kraków-Krowodrza
os. Kościuszkowskie 2
31-858 Kraków

Sygn. akt 2 Ds. 385/14

Odpowiedź

na pismo Prokuratury Rejonowej Kraków-Krowodrza w Krakowie z dnia 7 marca 2018 roku

W związku z otrzymanym pismem z Prokuratury Rejonowej Kraków-Krowodrza w Krakowie z dnia 7 marca 2018 roku, wskazuję co następuje:

1. Pismem z dnia 9 stycznia 2018 roku skierowanym do Prokuratury Krajowej zatytułowanym wprost „ZAWIADOMIENIE” złożyłem zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z art. 156 § 1, art. 157 § 1, art. 160 § 1, art. 162 § 1, art. 192 § 1 oraz art. 193 Kodeksu karnego.
2. Zgodnie z treścią pisma Departamentu Postępowania Przygotowawczego Prokuratury Krajowej z dnia 16 stycznia 2018 roku, zawiadomienie moje zostało przekazane do Prokuratury Okręgowej w Krakowie „*celem stosownego rozpoznania – zgodnie z właściwością – w zakresie, w jakim stanowiąc mogą zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa ...*”.

Dowód (1): pismo Prokuratury Krajowej z dnia 16.01.2018 r., znajdujące się w aktach sprawy;

3. W dniu 16 lutego złożyłem w Prokuraturze Okręgowej w Krakowie pismo, w którym w wprost zawarłem, iż „*Charakter procesowy dokumentu „Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa ..” to zawiadomienie o przestępstwie.*”

Dowód (2): odpowiedź z 16.02.2018 r. na pismo Prokuratury Okręgowej w Krakowie z dnia 29.01.2018. r, znajdujące się w aktach sprawy;

4. Następnie Prokuratura Okręgowa w Krakowie pismem z dnia 19 lutego 2018 roku skierowanym do Prokuratury Rejonowej Kraków-Krowodrzą w Krakowie wskazała „*W załączeniu zwracam 2 egz. pisma Michała Siemaszki z dnia 9 stycznia 2018 roku stanowiącego zawiadomienie o przest. Z art. 156 § 1 kk i inne oraz przekazuję pismo wymienionego z dnia 16 lutego 2018 r. zawierające wnioski dowodowe – celem ich stosownego rozpoznania.*”

Dowód (3): pismo Prokuratury Okręgowej w Krakowie z dnia 19.02.2018 r., znajdujące się w aktach sprawy;

Mając na uwadze treść ww. pism wprost należy wskazać, iż złożone przeze mnie pismo zatytułowane „**Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa ..**” z dnia 9 stycznia 2018 roku, **to zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa, a nie żadne inne pismo.** Tylko w ten sposób należy je interpretować i rozpatrywać. Jakakolwiek odmienna ocena charakteru przedmiotowego zawiadomienia, jest jedynie błędną interpretacją treści przedmiotowego pisma i wadą mojego oświadczenia woli.

Niestety Prokuratura Rejonowa Kraków-Krowodrzę w Krakowie w sposób niezrozumiały uznaje moje zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa, jako pismo w sprawie prowadzonej pod sygn. akt: 2 Ds. 385/14. W konsekwencji zawiadomienie moje zostało przyłączone do tej sprawy. Sam fakt powiązań między zawiadomieniem z 2014 roku z przedmiotowym zawiadomieniem co do zdarzenia ze stycznia 2014 roku, na jaki powołuje się prokurator w swoim piśmie, nie może automatycznie powodować połączenia spraw z dwóch różnych zawiadomień o popełnieniu przestępstwa. W tym miejscu pragnę przypomnieć, iż zawiadomienie z dnia 9 stycznia 2018 roku dotyczy zupełnie innych czynów zabronionych, niż sprawa prowadzona pod sygn. akt: 2 Ds. 385/14 przez tut. jednostkę prokuratury. Nadto pamiętać należy, iż odmiennie został zaprezentowany stan faktyczny oraz złożone odmienne wnioski dowodowe w zawiadomieniu o popełnieniu przestępstwa z dnia 9 stycznia 2018 roku. Co zaskakujące, fakty te nie stały na przeszkodzie prokuratorowi w interpretacji przedmiotowego pisma, skutkujące zarejestrowaniem go w sprawie o sygn. akt: 2 Ds. 385/14.

Wywody Prokuratura Rejonowa Kraków-Krowodrzę w Krakowie w piśmie z dnia 7 marca 2018 roku, na temat przesłanek wznowienia postępowania i braku ich wystąpienia w sprawie pod sygn. akt: 2 Ds. 385/14, są oczywiście chybione. Jak to zostało bezspornie wykazane powyżej, złożone przeze mnie zawiadomienie jest zawiadomieniem o popełnieniu przestępstwa, z pewnością pismo to nie jest wnioskiem o wznowienie postępowania. Stąd w pełni niezrozumiałe są rozważania prokuratora w tym zakresie w zredagowanym przez siebie piśmie, gdyż przede wszystkim nie są one związane sprawą. Przyczyną takiego stanu rzeczy może być fakt, iż Prokurator Edyty Kulik w ogóle nie pochyliła się nad złożonym przeze mnie zawiadomieniem o popełnieniu przestępstwa, a w sposób najprostszy i najszybszy starała się zakończyć sprawę, by nawet się nie rozpoczęła.

Warto również nadmienić fakt braku jakichkolwiek czynności sprawdzających w sprawie oznaczonej sygnatura 2 Ds. 385/14, do której Prokurator Edyta Kulik nowe zawiadomienie dotyczące wydarzeń stycznia 2014 r bezprawnie przyłączyła oraz drastyczne przekroczenie uprawnień – w tym, m.in. brak zabezpieczenia śladów w miejscu zdarzenia, wydawanie przez osoby do tego nieuprawnione opinii medycznych tj. o stanie trwałych obrażeń ciała bez przeprowadzenia obdukcji, absurdalnie powołując się na kandydozę jako przyczynę powstania blizny, powikłań urologicznych oraz i przede wszystkim uszkodzenia ukł. płciowego, trwających do dziś dnia objawów neurologicznych, andrologicznych.

Wskazany stan działań Prokuratora Edyty Kulik w niniejszej sprawie budzi moje poważne zastrzeżenia i wątpliwości co do rzetelności działań tut. jednostki prokuratury. Mimo, iż organy wyższego rzędu nad Prokuraturą Rejonową Kraków-Krowodrzę w Krakowie uznawały moje pismo jako zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa, jedynie Prokurator Prokuratury Rejonowej Kraków-Krowodrza w Krakowie uznaje odmiennie. Nadto wykładnia literalna przedmiotowego pisma wskazuje odmiennie od tego co przyjął Prokurator Prokuratury Rejonowej Kraków-Krowodrza w Krakowie. Co więcej właściwie z przedmiotowego pisma Prokuratury Rejonowej Kraków-Krowodrza w Krakowie nie wynika wprost jak moje pismo zostało potraktowane pod względem procesowym, poza oczywiście przyłączeniem go do sprawy o sygn. akt: 2 Ds. 385/14.

Takie stanowisko nie zasługuje na uwzględnienie, a nadto jest nie zrozumiałe. Skoro wprost zostało zawarte w piśmie, że jest to zawiadomienie, to obowiązkiem prokuratora winno być wykonanie wymaganych przez procedurą karną czynności procesowych i technicznych. Brak ich wykonania wypełnia w mojej ocenie popełnienie przez Prokuratora Edytę Kulik przestępstwa niedopełnienia obowiązków służbowych, kwalifikowanym z art. 231 Kodeksu karnego, co wiązać się będzie ze stosownym wnioskiem o zezwolenie na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej. Wskazuję, iż zaprezentowane działanie prokuratora jest bezprawne i godzi w moje elementarne uprawnienia, a jednocześnie narusza zasady praworządności i sprawiedliwości społecznej.

Pismo z dnia 7 marca 2018 roku Prokuratora Prokuratury Rejonowej Kraków-Krowodrza w Krakowie nie jest żadną decyzją (np. postanowieniem o odmowie wszczęcia postępowania), a jedynie zwykłym pismem, nie mającym żadnej skonkretyzowanej rangi w korelacji z przepisami Kodeksu postępowania karnego. Tym samym udaremnia mi się możliwość dochodzenia moich praw przed organami ścigania, które z założenia winny chronić ofiary, a ścigać sprawców przestępstw i dochodzić do wyjaśnienia przestępstw.

W zupełności niezrozumiałe są wywody Prokuratora Prokuratury Rejonowej Kraków-Krowodrza w Krakowie w przedmiotowym piśmie na temat braku potwierdzenia zarejestrowania w tejże jednostce prokuratury postępowania dotyczącego przywłaszczenia mienia na moją szkodę przez Marcina Ziąbera oraz kierowania pod moim adresem gróźb karalnych w dniu 29 grudnia 2013 roku. Niewątpliwie zawiadomienia o popełnieniu ww. przestępstw miały miejsce, a komplet dokumentacji dot. tych spraw został dołączony do złożonego przeze mnie zawiadomienia na płycie DVD – w tym, m.in. decyzje dot. tychże spraw zarejestrowanych pod sygnaturami ‘ PR 1 Ds. 1214.2016’ oraz ‘ PR 1 Ds. 595.2017’. Oprócz wskazania sygnatur, dostarczenia kompletu dokumentacji potwierdzającej zarejestrowanie i prowadzenie tych spraw przez Prokuraturę Rejonową Kraków-Prądnik Biały, mieszczącą się w tym samym budynku co Prokuratura Rejonowa Kraków-Krowodrza, ewidentne jest iż również w tym przypadku najprostsze czynności sprawdzające nie zostały wykonane przez Prokuratora Edytę Kulik.

Wobec tego rzekome sprawdzenie w rejestrach, o których wspomina Prokurator Prokuratury Rejonowej Kraków-Krowodrza w Krakowie w przedmiotowym piśmie budzą moje kolejne poważne wątpliwości, skoro prokurator nie potrafi prawidłowo wykonać tak prostej czynności technicznej. Zachowanie prokuratora w tym zakresie w pełni uzasadnia złożenie wspomnianego powyżej, wniosku o zezwolenie na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej, wobec niedopełnienia obowiązków służbowych.

Mając na uwadze zaprezentowany całokształt wadliwych i pobieżnych działań Prokuratora Prokuratury Rejonowej Kraków-Krowodrza w Krakowie, w sprawie mojego zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa, w żadnej mierze nie można zgodzić się z żadną tezą zawartą w treści pisma z prokuratury.

Jasno wykazany fakt trwałego uszkodzenia ciała w wyniku wydarzeń stycznia 2014 r. których to dotyczy zawiadomienie – gdzie żadne z opisywanych objawów, włącznie z blizną i uszkodzeniami ukł. płciowego, i nerwowego – nie występowały wcześniej, fakt komunikacji z osobami mi nieznanymi w tym okresie w postaci uwierzytelnionej komunikacji – w tym m.in. fakt otrzymania gróźb karalnych przed opisywanymi wydarzeniami, które w wyniku wydarzeń zostały spełnione – powinien w zupełności wystarczyć aby rozpocząć postępowanie przygotowawcze, przeprowadzić dowody z dokumentów załączonych i przesłuchań świadków wskazanych, opinii biegłych lekarzy sadowych neurologii i chirurgii plastycznej, dokonać oględzin miejsca zdarzeń, i w rezultacie wykryć i ścigać sprawcę. Żadna z tych czynności nie została jeszcze zainicjowana, a biorąc pod uwagę dotychczasowe działania prokuratury Rejonowej Kraków-Krowodrza, będące w każdej jednej sprawie z mojego zawiadomienia działaniami na moją szkodę, niedopełnianiem obowiązków i drastycznym przekraczaniem uprawnień, oraz pismo z Prokuratury Rejonowej Kraków-Krowodrza z dnia 7 marca 2018 r. – poprzez błędy logiczne i proceduralne w nim zawarte – kontynuacja tych samych działań na moją szkodę trwa w dalszym ciągu.

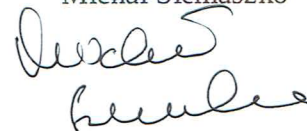
Zaznaczam po raz kolejny – zdając sobie sprawę, że orzecznictwo sądów nadrzędnych jest Prokuraturze Rejonowej Kraków-Krowodrza ewidentnie nieznanie – iż działania mające na celu uniemożliwienie uzupełnienia materiału dowodowego, uniemożliwienie przeprowadzenia dochodzenia, odmowa przeprowadzenia dowodów z dokumentów, zeznań i opinii biegłych, tym samym uniemożliwienie wykrycia sprawcy, gdzie fakt wystąpienia zdarzeń wynikiem których jest m.in. trwale uszkodzenie ukł. płciowego jest bezsporny, zostały już w kilkuset wyrokach Trybunału Praw Człowieka uznane jako ewidentne naruszenie art. 3 („Zakaz niehumanitarnego lub poniżającego traktowania”) oraz art. 2 („Prawo do życia”).

Wg. informacji przekazanych w odpowiedzi na pismo Prokuratury Okręgowej z dnia 29 stycznia 2018 r., przedłożonej przeze mnie osobiście dnia 16 lutego 2018 r., jeszcze raz podkreślam iż **charakter procesowy dokumentu "Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa .." złożonego przeze mnie dnia 9 stycznia 2018 r. W Prokuraturze Krajowej w Warszawie to zawiadomienie o przestępstwie i wnoszę o:**

1. Dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z zeznań świadków wymienionych w zawiadomieniu złożonym dnia 9 stycznia 2018 r. w Prokuraturze Krajowej na okoliczności tam przytoczone, tj.:
 - p. Natalia Dobiech
 - p. Marcin Ziąber
 - p. Jakub Szewc
 - p. Monika Hudyka
 - p. Tomasz Gibas
 - lek. med. p. Adam Janusz Kwinta

2. Dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z dokumentów załączonych do zawiadomienia złożonego dnia 9 stycznia 2018 r. w Prokuraturze Krajowej na okoliczności tam przytoczone, wraz z uwierzytelnionymi wiadomościami SMS;
3. Dopuszczenie dowodu z opinii biegłego lekarza specjalisty z zakresu neurologii i chirurgii plastycznej na okoliczność stwierdzenia, iż obrażenia ciała będące wynikiem wydarzeń stycznia 2014 r. w wynajmowanym przeze mnie mieszkaniu przy ul. Szymanowskiego 5/10 w Krakowie nie mogą być spowodowane przez kandydozę, co bezprawnie zostało przytoczone przez organy ścigania jako odpowiedź na zawiadomienie złożone w lutym 2014 r., bez powołania biegłego lekarza medycyny sądowej i przeprowadzenia obdukcji obrażeń ciała;
4. Dokonanie oględzin miejsca zdarzenia, tj. mieszkania przy ul. Szymanowskiego 5/10 w Krakowie, wraz z pomieszczeniami przyległymi (strych);
5. Dopuszczenia dowodu z opinii biegłego z zakresu lingwistyki kryminalistycznej w celu oceny treści zawartych w pozwie p. Jakuba Szweca przeciwko mnie w związku z wypowiedzeniem przeze mnie umowy najmu lokalu przy ul. Szymanowskiego 5/10 w Krakowie w trybie 1natchmiasowym w następstwie wydarzeń stycznia 2014 r. – Sąd Rejonowy w Myślenicach, I Wydział Cywilny, Sygn. akt I Nc 721/14;
6. Dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu badań poligraficznych (wariograficznych) w celu ograniczenia kręgu osób podejrzanych;
7. Wykrycie i ściganie sprawcy;

Michał Siemaszko

Do wiadomości:

Prokuratura Krajowa

Departament Postępowania Przygotowawczego

ul. Rakowiecka 26/30, 02-528 Warszawa

sygn. akt: PK II Ko2 128.2018

Prokuratura Okręgowa w Krakowie

Wydział III do Spraw Przestępczości Gospodarczej

ul. Mosiężnicza 2, 30-965 Kraków

sygn. akt: PO III Ko 34.2018

ZAŁĄCZNIKI

- Kopia pisma z 16.01.2018 r. z Departamentu Postępowania Przygotowawczego Prokuratury Krajowej w Warszawie
- Kopia pisma z 29.01.2018 r. z Prokuratury Okręgowej w Krakowie
- Kopia odpowiedzi z 16.02.2018 r. na pismo z dnia 29.01.2018. r.
- Kopia pisma z 19.02.2018 r. z Prokuratury Okręgowej w Krakowie
- Kopia pisma z 07.03.2018 r. z Prokuratury Rejonowej Kraków-Krowodrza